

Vodácký kurz

Dne 28. června 2009 se konalo jednodenní sjíždění řeky Ohře. Naše plavba začala v Karlových Varech a skončila na Hubertusu.

V neděli ráno po 9. hodině jsme se všichni sešli před vlakovým nádražím v Mostě. Počasí bylo ten den na vodu ideální. V Chomutově k nám do vlaku přistoupila školní psycholožka Suchardová. Po cestě jsme si povídali, jaké to asi bude. Kromě paní učitelek jsme jeli na vodu poprvé v životě. Nevěděli jsme, co nás čeká a nemine.

Když vlak přijel do Karlových Varů, čekala nás na nástupišti paní učitelka Tykalová se svou maminkou. Obě přijely autem, abychom si měli při plavbě kam dát batohy a důležité věci. A hurá k půjčovně lodí! Zde jsme se převlékli a paní učitelka Tykalová šla dohodnout vše potřebné do kanceláře půjčovny. Poté každý dostal záchrannou vestu a loď s pádly, které jsme odnesli k řece.

Nejprve se před samotnou cestou uskutečnil malý kurz. Paní učitelka Tykalová a její maminka si braly postupně do svých lodí na vodu děti a dospělé, aby je zaučily a zjistily, kdo bude zadák a kdo háček. Vysvětlily nám všechny možné vodácké pojmy, které jsme slyšeli poprvé v životě. Jakmile bylo rozhodnuto o háčcích a zadácích, vytvořily se dvojice a jedna trojice. Tu tvořila paní učitelka Tykalová, Lenka Vadlejchová a Vítek, který se vezl uprostřed lodi jako „porcelán“. Já jsem byla v lodi s paní učitelkou Bretfeldovou.

Poté se vyplulo na cestu, která byla dlouhá asi 6km. Maminka paní učitelky Tykalové jela celou cestu autem podél řeky, kdyby se vyskytly nějaké problémy. Během pár desítek metrů se objevily první peřeje. Zde začaly obavy, zda to zvládneme. Já s paní učitelkou to zvládla! Dvě dvojice ale takové štěstí neměly. Po nějaké době nás čekal opět náročnější úsek. Patricie s Karolínou byly neustále ve vodě. Naše loď se převrhla pouze dvakrát. Poprvé, když se převrhly holky a Patricie chtěla vylézt k nám do lodi. Podruhé, když jsme se vyhýbaly kamenům. Byla to ale legrace. Naštěstí nebylo v řece hodně vody, v některých místech jsme i pluli dnem lodi po kamenech. Ale stačilo to na to, aby uplavala dvě trika a holky neustále lovily pití ve vodě. Paní učitelka Bretfeldová mi řekla, že háček by měl upozorňovat na kameny. Já jí odpověděla, že v našem případě je to zbytečné, stejně na ně vplujeme.

V cíli naší plavby jsme všichni vystoupili z lodí a postupně jsme sjížděli peřeje na Hubertusu spolu s paní učitelkou Tykalovou nebo s její maminkou. Odvážné dvojice si mohly sjet peřeje samy a některé je sjely i několikrát. Já a paní učitelka Bretfeldová jsme jely hned samy. Měla jsem strach, ale ukázalo se, že byl úplně zbytečný. Nakonec jsem se shodla s paní učitelkou Bretfeldovou, že kameny během cesty byly pro nás větší adrenalin, než závěrečné peřeje.

Plavbu jsme ukončili focením celé naší vodácké party v lodích. Z tohoto místa nás odvezl pracovník půjčovny přímo k vlakovému nádraží a jelo se domů.

Tento výlet se nám dětem i dospělým velice líbil. Bylo to pro nás něco nového. Zázitek na celý život! Dospělí a paní učitelky se zde odreagovali od svých denních starostí a povinností. My děti jsme poslechly všechny pokyny a nebyly s námi žádné starosti. Po této zkušenosti se už nebudu bát, už vím, co mě na vodě může čekat. Kdo ještě v životě na vodě nebyl, vřele doporučuji. Je to nádhera. Jste jen vy, loď, voda a příroda. Snad tato první vodácká výprava nebyla poslední.

Tereza Vadlejchová, 8.A